

Chiến tranh liên tục tái phát tại dải Gaza giữa phe Hamas và Israel và cả hai bên đều không chịu nhượng bộ dù nhiều phe bên can thiệp để tìm kiếm giải pháp hòa bình cho Trung Đông. Hòa bình Trung Đông là then chốt cho hòa bình thế giới vì bao nhiêu xung đột, nhất là nạn khủng bố hiện nay đều bắt nguồn từ những tranh chấp tại Trung Đông giữa Ả-rập và Do-thái. Tình hình Trung Đông sẽ diễn tiến như thế nào, chúng ta không rõ nhưng có một điều Kinh Thánh dạy, đó là: "Hãy cầu hòa bình cho Giê-ru-sa-lem!" Giê-ru-sa-lem, thủ đô của Do-thái hiện nay cũng là một trong những điều gây chia rẽ những mảnh tranh chấp tại Trung Đông. Ba tôn giáo lớn trên thế giới là Cơ-đốc giáo, Hồi giáo và Do-thái giáo đều coi Giê-ru-sa-lem là thánh địa.

Giê-ru-sa-lem thật sự mang ý nghĩa gì? Giê-ru-sa-lem được vua Đa-vít của Do-thái thành lập khi ông bắt đầu từ nơi này. Tuy nhiên lịch sử của thành phố này bắt đầu từ ông tổ của người Do-thái là Áp-ra-ham khi ông vâng lời Chúa, chịu thử nghiệm và sẵn sàng dâng đứa con duy nhất trên bàn thờ cho Chúa. Thiên Chúa đã thết đãi tin mãnh liệt nơi ông và ban thưởng cho ông. Nơi ông tổ Áp-ra-ham sẵn sàng dâng đứa con cho Chúa là núi Mô-ri-a, đứa con của Giê-ru-sa-lem ngày nay. Trải qua nhiều năm, Giê-ru-sa-lem là thủ đô của Do-thái cho đến khi thành này bị vua của đế quốc Ba-by-lôn tàn phá vào năm 586 trước công nguyên. 70 năm sau, con dân của Chúa được trở về do, hồi hương và tái thiết thành và đến thời những người cuối cùng chiến đấu xảy ra cho đến thời kỳ La-mã. Vào năm 70 sau công nguyên, Giê-ru-sa-lem lại bị san thành bình địa như lời Chúa Giê-xu đã báo trước.

Sau những thăng trầm của lịch sử, Giê-ru-sa-lem ngày nay vẫn còn và mang một ý nghĩa đặc biệt ngay cho cộng đồng người không phải là Do-thái. Khi trông thấy thành Giê-ru-sa-lem lớn cuối trời khi chịu chết, Chúa Giê-xu đã nói về thành này như sau. Chúa phán:

Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, ngươi ghét các đấng tiên tri và ném đá những kẻ chịu sai đến cùng ngươi, bao nhiêu lần ta muốn nhóm họp các con ngươi như gà mái túc con mình vào trong cánh, mà các ngươi chẳng muốn! (Phúc Âm Ma-thi 23:27)

Đây là lời kêu gọi của Chúa với con dân của Ngài. Họ mang danh là những người đạo đức nhưng khi sự giận của Chúa đến với họ, họ đã khước từ. Chúa Giê-xu dùng hình ảnh của gà mái dùng cánh để bảo vệ gà con để mô tả sự chăm sóc bảo vệ của Chúa nhưng họ không chịu nghe. Thiên Chúa đã nhủ lòng kêu gọi và ban cho họ cơ hội ăn năn nhưng họ vẫn tiếp tục khước từ, chính vì vậy mà thời gian của năm 70 sau công nguyên đã đến trên họ:

Giê-ru-sa-lem đã bị san thành bình địa đúng như lời Chúa Giê-xu đã báo trước. Khi Chúa phải vác thập giá lên đồi S, các pharisai đã đi theo khóc lóc cho sự phẫn của Chúa thì Chúa đã nói với họ như sau:

Hỡi con gái thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc vì ta, song khóc vì chính mình các ngươi và vì con cái các ngươi (Phúc Âm Lu-ca 23:28)

Chúa nói như vậy vì thề mề nh sẽ xảy ra cho Giê-ru-sa-lem chỉ 40 năm sau đó. Sau khi Chúa Giê-xu phôi sinh, Chúa đã căn dặn các môn đồ đi ra khỏi Giê-ru-sa-lem cho đến khi Chúa Thánh Linh giáng xuống trên họ và Chúa cũng ban họ phải làm nhân chứng cho Chúa bởi đấng Giê-ru-sa-lem. Sẽ vì cớ đã xảy ra đúng như vậy và trong ngày Lễ Ngũ Tuần, lúc Chúa Thánh Linh xuống, sứ đồ Phi-e-rô đã đấng quy định phép của Chúa đấng rao giảng Phúc Âm và trong một ngày đã có 3,000 người tiếp nhận Chúa. Hỡi Thánh của Chúa cớ phát triển tại Giê-ru-sa-lem như vậy cho đến khi giới lãnh đạo Do-thái giáo và sứ đồ đi đấng của Sau-lô một một cuộc bách hại riêng lẻ khi nhận nhận người tin Chúa phải di tản ra khỏi Giê-ru-sa-lem. Nhờ đó họ đã đem Phúc Âm đến các vùng đất khác. Sau khi Thánh Phao-lô tức là Sau-lô, người đã bách hại đấng Chúa trước kia, tin nhận Chúa, ông đã truyền giảng Phúc Âm đến những nơi khác thuộc vùng Tiểu Á và Âu châu. Tuy nhiên Giê-ru-sa-lem vẫn là nơi ông trở về đấng báo cáo và cùng với các sứ đồ đoàn có công đấng đấng tiên của hỡi thánh tại đây.

Vì sau trong lá thư gửi cho các tín hữu, sứ đồ Phao-lô đã dùng Giê-ru-sa-lem làm biểu tượng cho những người đấng giới thoát khỏi tội lỗi. Sứ đồ Giăng, người viết sách Khô-i Thô, sách cuối cùng trong Kinh Thánh, gửi Giê-ru-sa-lem là Giê-ru-sa-lem mới, tiêu biểu cho nơi hỡi phúc Thiên Chúa chuộc ban cho con cái của Ngài.

Dù là lịch sử hay biểu tượng, Giê-ru-sa-lem luôn luôn là một phần trong chương trình của Thiên Chúa. Nó cho ta thấy chương trình và ý định của Thiên Chúa muốn cứu rỗi toàn thể nhân loại, không phải chỉ riêng người Do-thái. Vì vậy, dù tình hình Trung Đông biến chuyển như thế nào, luôn luôn có một phần nào đó liên quan đến chúng ta. Nó cho ta thấy tình thế của Thiên Chúa luôn luôn mới mẻ mới người trở về với Chúa như gà kêu đàn gà con. Nó cho ta thấy không riêng gì người Do-thái nhưng mọi dân tộc trên thế giới đều nằm trong chương trình của Ngài. Và trên hết, những biến chuyển của thế giới này cùng với Trung Đông, với Giê-ru-sa-lem là nơi Con Đấng Chúa Trời đã một lần đặt chân đến và đã chịu chết vì tội của nhân loại tại đó. Ngôi mộ trống bên ngoài Giê-ru-sa-lem ngày nay vẫn còn là chứng tích hùng hồn cho sự phôi sinh của Chúa. Chúng ta không cần phải hành hương hay viếng thăm thánh địa, nhưng Giê-ru-sa-lem và những gì đã và sẽ xảy ra tại đó chắc chắn có ảnh hưởng đến chúng ta.

Thánh Kinh dạy: "Hãy cầu hòa bình cho Giê-ru-sa-lem" hàm ý ban cho chúng ta hãy hướng về đó, chứng nhận đấng cầu hòa bình nhưng cũng đấng tôn thờ Thiên Chúa vì đến cuối cùng với những quốc

của Thiên Chúa sẽ được thiết lập trong khung cảnh của Giê-ru-sa-lem, không phải Giê-ru-sa-lem của Do-thái như là Giê-ru-sa-lem của tất cả những ai suy tôn Chúa là vua. Giê-ru-sa-lem mang ý nghĩa hòa bình hay bình an và cũng trong ý nghĩa đó, khi ta được giới thiệu qua cái chết của Chúa Giê-xu, chúng ta sẽ kinh nghiệm bình an và hòa bình thật sự trong Chúa. Những Do-thái thường chào nhau câu, Hẹn gặp năm tới tại Giê-ru-sa-lem cho thấy niềm ao ước được về quê hương của họ. Giê-ru-sa-lem cũng là nơi những người khác cần hướng về để cứu nguy và nhất là để kinh nghiệm hòa bình trong mối tương giao hài hòa tất cả giữa Thiên Chúa và con người và giữa con người với nhau.

Mục sư Nguyễn Th

Chủ tịch Trình Phát Thanh Tin Lành